

B post

"Hamro Patrika"

Norge-Nepal Foreningen
Boks 1278, Vikta
0111 Oslo 1

Postgirokonto:
0802 4202438

VELKOMMEN I
NORGE-NEPAL
FORENINGEN!

हाम्रो पत्रिका

HAMRO PATRIKA VARIAVIS

ORGAN FOR NORGE-NEPAL-FORENINGEN

PROGRAM PA MEDLEMSMØTET 8.FEBRUAR 1995:

- * Chandika Olsen presenterer sitt skoleprosjekt i Sundarijal utenfor Kathmandu.
- * Vibeke Eikås fra Utviklingsfondet, Oslo, holder lysbildeforedrag om organisering på lokalt nivå i Kaski og Lumjung distriktene. Diskusjon.
[Vibeke Eikås from the Development Fond, Oslo, will present a slideshow from local organisations in Kaski and Lumjung districts. Discussion.]
- * Utlodning, kaffe/te og kaker.

VEL MØTT !

Nr. 1 Januar 1994

1995

VELKOMMEN TIL MEDLEMSMØTE
I NORGE-NEPAL FORENINGEN

8.FEBRUAR 1995, KL.19.00
I LEKTORENES HUS,
WERGELANDSVEIEN 15.

NORGE-NEPAL FORENINGENS NYE STYRE:

Navn:	Adresse:	Tlf. jobb:	Tlf. priv.:	
Marit Kleppa (leder)	Skøyenvn. 97 0375 OSLO	22313691	22521031	Gjenvalg
Wenche Fossum (sekretær)	Bjørnestupet 25 1453 BJØRNEMYR		66916877	
Dyre Vaa Sætre (kasserer)	Kirkevn. 77 1364 HVALSTAD		66904926	Nyvalg
Nikolai Arnø (styremedlem)	Fossekallen 32 3034 DRAMMEN		32818639	Nyvalg
Stein Bie (styremedlem)	Anton Schjøthsgt. 19 0454 OSLO	64949794	22469264	Gjenvalg
Ane Haaland (styremedlem)	c/o WHO / TDR CH-1211 Genève	095-41-22-7913812 (dir.) 095-41-22-7913789 (sekr.)		
Basudha Gurung (styremedlem)	Boks 488 1432 ÅS		64944967	
Kirsten Greiner (styremedlem)	Landingsveien 84 0767 OSLO		22141101 22140001	
Dinesh Prasad Amatya (styremedlem)	Kringsjå Studentby 667-1B Sognsveien 218 0864 OSLO		22187801	

Personer med verv utenfor styret:

Roy Friis (revisor)	Peiskrokveien 8 1482 NITTEDAL	22937104	67076908	Gjenvalg
------------------------	----------------------------------	----------	----------	----------

Valgkomite:

Vibeke Eikås	Kongeveien 91 2200 KONGSVINGER	22200571	62816841	
Elbjørg Holm Erstad	Badski 3080 HOLMESTRAND		33060739	

Det er for tiden ingen fast redaktør av Hamro Patrika.

DE NYE STYREMEDLEMMENE:

MARIT KLEPPA: 52 år. Arbeider som bibliotekar i Stortinget. Hun har vært i Nepal 4 ganger som turist, to ganger med Den Norske Turistforening og to ganger på egen hånd. Marit har vært to år i styret, derav ett år som leder.

ANE HAALAND: 45 år. Master Degree i samfunnsvitenskap i Chicago og arbeider free-lance. Hun har arbeidet 10 år i Nepal for UNICEF og Redd Barna. Hun snakker nepali og er registrert som tolk. Hun har også arbeidet i Vietnam, India, Pakistan, Burma, Guatemala, Sierra Leone og Botswana og er stadig på reisefot. Hun har skrevet en bok om Bhaktapur i Nepal, utgitt i Bangkok. For tiden arbeider hun for Verdens Helseorganisasjon i Geneve med forskning i tropiske sykdommer.

BASUDHA GURUNG: 26 år. Hun er født og oppvokst i Nepal og kom til Norge som 14-åring da hun begynte i 8de klasse. Hun studerer nå på ~~Sorø~~ Året på Landbrukshøgskolen på Ås.

WENCHE FOSSUM: 44 år. Hun er for tiden hjemmeværende husmor med barn. Hun har bodd i Nepal i 3 år da mannen arbeidet i Kathmandu for FN's internasjonale luftfartsorganisasjon ICAO. Hun tar utdanning på kveldstid og importerer tibetanske tepper.

STEIN BIE: 51 år. Utdannet agronom og er for tiden direktør i NORAGRIC (Norwegian Centre for International Agricultural Development) på Landbrukshøgskolen på Ås. Han har vært i Nepal én gang og kombinerte da et ferieopphold med studiet av fruktdyrking i Kali Gandaki. ~~For mars '93 forskningsdirektør i FAO, Kigali.~~

KIRSTEN GREINER: 29 år. Studerer statsvitenskap med hovedvekt på internasjonal politikk. Hun har vært i Nepal én gang som turist.

DINESH PRASADH AMATYA: 33 år. Han er født og oppvokst i Patan utenfor Kathmandu. Han studerer ved Arkitekthøgskolen i Oslo.

NIKOLAI ARNØ: 60 år. Han har vært medlem i foreningen siden 1987. Han arbeider som elektroingeniør i Drammen Kraft og har vært i Nepal 2 ganger som turist.

DYRE VAA SÆTRE: 32 år. Han har vært medlem siden 1993. Han har studert internasjonal politikk og bistandsspørsmål i England og ved Landbrukshøgskolen på Ås. Han har gjort feltarbeid i Sørvest-Nepal og har også besøkt landet som turist, tilsammen ca 5 måneder. For tiden er han sosialarbeider i Asker.

REDAKTØRER FOR DETTE NUMMERET:
Basudha Gurung & Kirsten Greiner

Norge - Nepal - foreningen

Årsmelding

23.11.1993 til 03.11.1994

Styret:

Leder	Marit Kleppa *
Kasserer	Yngve Gauslå *
Sekretær	Wenche Fossum
Styremedlemmer	Dinesh Prasad Amatya
	Stein Bie *
	Kirsten Greiner
	Basudha Gurung
	Ane Haaland
	Ragnhild Krogvig Karlsen *

Personer med * er på valg i år.

Det er avholdt 5 medlemsmøter og 10 styremøter.

Medlemsmøter:

23.11.1993 - Årsmøtet. Hallvard Kåre Kuløy: Tibetanske tepper, fulgt av en fantastisk lysbilde-serie. Hambro Patrika (HP) (nov.1993) utsendt med innkalling til årsmøtet. Tilstede: 25 personer.

10.02.1994 - Ingvald Haga, Statkraft: Norsk kraftutbygging i Nepal. (I HP var det annonsert at Øyvind Ulfsby, Statkraft skulle holde foredraget, men han var på oppdrag i Nepal.) Vi fikk en interessant innføring i det norske engasjement og hvilke problemer de har møtt i i Khimti Khola-prosjektet. HP (1994:1) utsendt med innkalling til møtet. Tilstede: 17 personer.

21.03.1994 - Festmøte med dal-bhat. Tradisjonen tro - maten var meget god. Basudha Gurung ledet kokke-gjengen". Marit Kleppa viste lysbilder fra trekkingtur i 1978 og i 1993. Dessuten ble vi underholdt med nepalsk sang og dans. Enkelt ark med invitasjon til festmøtet var utsendt. Tilstede: 50 personer.

09.05.1994 - Forskningssjef i NUPI Harald Olav Skar snakket om demokrati og slaveri i Nepal. Utgangspunktet for foredraget var et demokrati-prosjekt og studier av Tharuene i syd-vest-Nepal. Det er bra at utenverdenen er blitt klar over de forhold mange mennesker lever under i denne delen av Nepal. Enkelt ark med invitasjon sendt ut pga tekniske problemer med utsendelse av HP.

2

Tilstede: 30 personer.

HP (1994:2) - sommernummer med referat fra siste møte ble utsendt noe senere.

15.09.1994 - 10-års-jubileumsmøte med jubileumsbevertning - bløtekake og te/kaffe. Dinesh Amatya - nettopp hjemkommet fra Nepal viste oss en video om nepalsk arkitektur. Tilstede: 32 personer. HP-jubileumsnummer (1994:3) utsendt med innkallelse til festmøtet. Foreningens tidligere formann gjennom flere år Hem Gurung arbeider for tiden i Nepal. Han hadde sendt oss en fin oversikt over foreningens 10 år. I tillegg gav han oss en liten innføring i dagens problemer i Nepal. Undertegnede - foreningens nåværende leder Marit Kleppa har også laget en liten oversikt over de 10 år.

03.11.1994 - Årsmøtet. Etterpå - Erik Steinegger: Planter og tradisjon blant Sherpaer og Tamanger - Lysbildeforedrag.

Hamro Patrika har kommet med 4 nummer i denne perioden. Vi har i mange år vært meget bortskjemt med Dag Norling som redaktør. I det siste året har Basudha Gurung, Ragnhild Krogvig Karlsen og Stein Bie fungert som redaksjonskomite. En del tekniske problemer har vi hatt med utgivelsen. Vi håper at barnesykdommene er over nå.

Generalkonsul Bjørn Korsvold har vi vært i kontakt med flere ganger. Fra 01.12.1993 utstedes visum i Haakon VIIgt 5. Konsulatet har henvist flere mennesker til foreningen. Stort sett har det vært spørsmål om trekking. Flere henvendelser har ført til nye medlemmer.

En nepalsk medisinerstudent Bidya Pant besøkte Norge i sommer. Kontakt med han ble formidlet via medlem Dr. Olaf Odd. Se artikkel i HP 1994:3. Foreningen bevilget kr 333,- til et anatomisk atlas om øyet.

Dansk-nepalesisk selskab ved formannen Kirsten Offersen har vi god kontakt med. Foreningen har kjøpt inn flere eksemplarer av deres festskrift til 25-årsjubileet. Vi har fortsatt noen eksemplarer for salg for kr 160,- + ev.porto. Det er en meget interessant liten bok, som kan anbefales.

Medlemmer: 181

Organisasjonsmedlemmer: 10

Enkeltpersoner: 144

Familiemedlemmer: 27

Økonomien er god.

ARSREGNSKAP FOR NORGE-NEPAL FORENINGEN PR 19.10.94.

REGNSKAPSPERIODE: 13.11.93 - 19.10.94.

INNTEKTER:	1993	1994
Kontingenter:	21.320,00	17.100,00
Bevertning:	5.751,40	2.462,50
Tilskudd:	500,00	0,00
Renter på postgiro:	888,20	724,33
Boksalg:	1.253,00	710,00
Inngangspenger:	170,00	140,00
Loddsalg:	3235,00	1920,00
Diverse:	175,00	0,00
	<u>33.292,60</u>	<u>23.056,83</u>

KOSTNADER:

Porto, gebyrer:	5.654,70	5.525,50
Adm., rekvisita:	760,00	476,00
Bevertning:	3.839,40	2.377,00
Lokalleie:	3.850,00	3.450,00
Innkjøp av bøker:	300,00	3.175,46
Trykking av HP:	8.464,00	6.893,00
Diverse:	5.940,52	3.986,00*
	<u>28.808,62</u>	<u>25.882,96</u>

Resultat: 4.483,98 -2.826,13

Balanse:	12.11.93	19.10.94
Kasse:	58,20	1.060,70
Postgiro:	22.504,61	18.675,98
Sum eiendeler:	<u>22.562,81</u>	<u>19.736,68</u>

Foreningen har ingen gjeld.

* Herav: Gaver og gevinster: kr 2095,-
Leie av video : kr 1425,-
Leie av postboks : kr 100,-

Både utgifter og inntekter, men særlig inntekter, er vesentlig mindre enn året før. En av grunnene er at foregående regnskapsår var 2 måneder lenger enn det siste. En annen grunn er at kontingentinngangen har vært noe dårligere enn forrige år. Det ble sendt ut 99 kontingentpurringer i august (mot 80 på samme tid i fjor). Fremdeles har 41 medlemmer ikke betalt årets kontingent. Disse vil få ny purring i januar og vil bli strøket av medlemslisten dersom de da ikke betaler. I den aktuelle økonomiske situasjon er ikke et negativt resultat på nesten 3000 kr alarmerende, men la det være sagt: den utestående kontingent er større!

Regnskapet er revidert: 1/11-94

Roy Sins

REFERAT FRA ARSMØTET I NORGE-NEPAL FORENINGEN 3.11.1994.

Tilstede: Nitten personer, hvorav en fra valgkomiteen og fem styremedlemmer.

Arsmøtet omfattet:

- 1) Gjennomgang av årsberetningen ved Marit Kleppa. Foreningen har 181 medlemmer, hvorav 144 enkeltmedlemmer, 27 familier og 10 organisasjoner. Ingen protester ble fremmet mot årsberetningen og den er dermed godkjent.
- 2) Gjennomgang av foreningens regnskap ved Yngve Gauslå. Av de 181 medlemmene hadde 91 ikke betalt medlemskontingent innen 1.11.94. Disse vil bli sendt en purring i januar -95 og deretter strykes av medlemslisten ved manglende betaling. Bortsett fra de kommentarer som Yngve selv har føyd til regnskapsoversikten, ble det stilt spørsmål ved to poster:
a) Vesentlig høyere sum på utgiftsposten "innkjøp av bøker" i 1994 enn 1995. Dette skyldes innkjøp av 26 stk. av den danske Nepal-foreningens jubileumsbok.
b) Svært liten differanse mellom utgifter til og inntekt fra bevertning (knappt overskudd). Dette skyldes en del subsidiering av mat og drikke i forbindelse med festmøtet i mars -94 og jubileumsmøtet i september -94. Andre forskjeller mellom årets regnskap og fjorårets kan delvis føres tilbake til at regnskapsåret 1994 var to måneder lenger. Ingen protester ble fremmet mot årets regnskap og det er dermed godkjent.
- 3) Vibeke Eikås orienterte om foreslåtte endringer i sammensetning av styret. Yngve Gauslå og Ragnhild Krogvig Karlén stilte ikke til gjenvalg. Nikolai Arnø og Dyre Vaa Sætre ble foreslått som nye styremedlemmer og Dyre har sagt seg villig til å overta kasserervervet. Forslagene møtte ingen protester og det nye styret er dermed etablert. Den eksisterende valgkomiteen (Vibeke Eikås og Elbjørg Holm Erstad) påtar seg vervet i to nye år.

Det nye styret består av følgende personer:

Marit kleppa (leder)
Dyre Vaa Sætre (kasserer)
Wenche Fossum (sekretær)
Basudha Gurung
Ane Haaland
Stein Bie
Kirsten I. Greiner
Dinesh Prasad Amatya
Nikolai Arnø

- 4) Lysbildeforedrag ved Erik Steinegger.

Churchill Olsum

WHR

Mil-flertall i Nepal

Kommunistparti innstilt på å danne regjering

KLASSEKAMPEN

Av PETER M. JOHANSEN

VALGresultatet i Nepal har etterlatt seg en kinkig regjeringsskabel. Kommunistpartiet er det største partiet, men har ikke klart å oppnå absolutt flertall i nasjonalforsamlingen. Dermed fins det to regjeringalternativer.

Enten danner *Communist Party of Nepal-United Marxist-Leninist* (CPN-UML) en mindretallsregjering med støtte fra et mindre kommunistparti, uavhengige og andre parlamentsmedlemmer. Eller så går regjeringspartiet *Nepali Congress Party* (NCP) inn i en koalisjon med monarkistpartiet *Rastriya Prajantantra Party* (RPP).

– Vi kommer til å danne en ettpartiregjering fordi vi er det største partiet i nasjonalforsamlingen. Vi kommer til å få støtte fra *Nepali Workers' and Peasants' Party* (NWPP) i nasjonalforsamlingen, men kommer ikke til å trekke NWPP inn i regjeringen. Vi kommer dessuten til å ha samtaler med både NCP og RPP fordi det er mulig å få støtte fra enkelte parlamentsmedlemmer i disse partiene, sier Dhala Neph Ghanel, nyvalgt parlamentsmedlem for CPN-UML til Klassekampen.

I hovedstaden har CPN-UML nærmest gjort reint bord. Partiet tok seks av sju kretser og var nær ved å vinne sistemandatet også.

– Men er det ikke trolig at NCP og RPP danner en koalisjon for å holde CPN-UML utenfor regjeringssmakta?

– Nei, her er det store problemer, både innad i Kongresspartiet og mellom NCP og RPP. I NCP fins det to tendenser: En som ønsker koalisjon med RPP, en annen som er frenetisk imot.

– Hvordan stiller statsminister Girija Prasad Koirala seg til en koalisjon med RPP?

– Han er imot, men har sagt at han vil følge beslutningene som NCPs landsstyre tar i dag. Dersom det vedtar å danne koalisjon, så blir det en koalisjon. Men jeg tror ikke de kommer fram til enighet slik som situasjonen nå er i Kongress, sier Ghanel.

Motsetninger

Det var i sin tid de himmelhøye motsetningene i NCP som felte statsminister Koirala. Han fikk partiets veteran Ganesh Man Singh og partiets president Krishna Prasad Bhattarai imot seg. Det førte til at 36 parlamentsmedlemmer sa nei til Koiralas statsbudsjett. Koirala svarte med å oppløse parlamentet.

Resultatet fra 203 av 205 kretser viser at CPN-UML har tatt 88 plasser mot 81 mandater for NCP. RPP har økt kongens biff fra fire til tjue representanter; NWPP har doblet til fire mandater, *Nepali Sadbhavana Party* (Rettspartiet NSP) har fått halvert sin gruppe til tre. Sju er uavhengige.

– Hvorfor trekker deres ikke NWPP inn i regjeringen?

– Det vil være vanskelig å forme en felles plattform for regjeringsarbeidet, men vi kommer til å samarbeide og søke støtte hos NWPP i parlamentet, sier Ghanel.

Han bekrefter overfor Klassekampen at CPN-UML anklager Kongresspartiet for valgfusk i flere kretser på landsbygda. Det er avdekket flere tilfeller i East Terai på det fruktbare slettelandet på grensa til India i sørøst. Her står godseierne sterkt. Her finns en også de såkalte *madhesiya*, «innlandsfolkene» med nære forbindelser til de indiske delstatene Bihar og Uttar Pradesh. Vel 40 prosent av Nepals befolkning bor i Terai-regionen og er dermed underrepresentert i forhold til folketallet.

– Vi har protestert overfor valgkommissjonen og forlangt omvalg der vi vet at NCP har rigget tellinga og kjøpt stemmer, sier Ghanel.

Akseptert valg

– Vil kongen og Kongress akseptere resultatet av valget?

– Kongress har allerede akseptert resultatet, og vi forventer at kongen også gjør det sammen med de andre politiske kreftene.

– Og hæren?

– Den også; hæren har vært en del av den demokratiske prosessen i Nepal siden 1990, mener Ghanel.

Dte er helt på det rene at verken kong Birendra Bir Bikram Sháh Dev eller RPP ønsker eller har illusjoner om å vende tilbake til det guddommelige hindu-monarkiet med det såkalte *panchayat*-systemet som ble innført i 1963.

Det var et finmasket system av indirekte valg på fire nivåer (*panchayat*) under direkte kontroll av palasssekretariatet som RPP springer ut fra. RPP er i dag et moderne markedsliberalistisk parti som vil gå lenger i privatisering og liberalisering av økonomien enn både NCP som parti, og Koirala som regjeringssjef.

– Hva vil politikken til CPN-UML i regjeringssposisjon bli?

– Folk har store forventninger som det vil bli vanskelig å oppfylle. Vi har mange Herkules-oppgaver foran oss. En stor oppgave blir å konsolidere og utvikle demokratiet som NCP helt forsømt. Vi er nødt til å institusjonalisere demokratiutviklingen; vi er nødt til å fremme sosial rettferdighet; vi er nødt til å sikre vår nasjonale uavhengighet; vi er nødt til å bygge ut infrastrukturen med tanke på økonomisk utvikling, sier Ghanel.

– Hva med jordspørsmålet?

– Vi kommer til å gjen-

Dersom CPN-UML får regjeringsmakta har partiet bebudet en omfattende jordreform som imidlertid vil møte motstand fra godseierne og opposisjonspartiene. Foto: NTB

nomføre landreformer i tråd med vårt politiske program. Vi ser det som den viktigste oppgaven i den økonomiske utviklingen, overgangen fra gamle til nye produksjonsforhold.

– Kommer dere til å stanse privatiseringa og liberaliseringa av økonomien som Koirala planla?

– Vi ønsker ikke å avskaffe den private sektoren, men heller ikke den privatiseringa som Koirala la opp til. Vi vil ha en kritisk gjennomgang av den offentlige sektoren med tanke på å effektivisere den. Vi er åpne for en viss privatisering, men ikke som en generell politikk, bare som et instrument til å utvikle og modernisere industrien vår, sier Ghanel.

Utenlandshjelp

Nepal er av de landene som mottar mest utenlandshjelp i forhold til eget BNP og eksportinntekter. I regnskapsåret 1993-94 lå eksportinntektene på 400 millioner dollar; utenlandshjelpen var på 300 millioner dollar.

– Frykter dere at bistan-

den nå stanser opp?

– Nei, det fins det ingen grunn til. Vi vil være en demokratisk valgt regjering.

En diplomat er mer tilbakeholden overfor *Reuter*. Det blir ikke stans i bidragene, men...

– Hvordan har India reagert på CPN-UMLs seier?

– Nepal har hatt proble-

mer i sitt naboforhold med India. Vi vil forsøke å utvikle det til det bedre. Vi vil forsøke å få reforhandle de damavtalene som vi mener ikke gir god nok beskyttelse av våre nasjonale interesser.

– Hva med forholdet til Kina?

– Vi vil gi prioritet til å utvikle forholdet til begge våre store naboer, sier Ghanel.

Kommunistisk i Nepal

KATMANDU: Kommunistene overtar trolig makten i Nepal. Kommunistpartiet (marxist-leninistene) kan få rent flertall eller stille seg i spissen for en venstre-koalisjon etter valget tirsdag på ny nasjonalforsamling i Himalaya-kongedømmet. Da 148 av de 205 plassene i nasjonalforsamlingen var fordelt, hadde Kommunistpartiet (marxist-leninistene) allerede sikret seg 73 representanter. En utbrytergruppe fra kommunistpartiet hadde fått 4 representanter, noe som ga kommunistene tilsammen 77 av de 148 folkevalgte. Det regjerende Kongresspartiet hadde på samme tidspunkt i optellingen fått 52 representanter.

Adressavisen 11/11-94

Holding Democracy Together

After a period of uncertainty, the country gets a new government, but only just

By YUBARAJ GHIMIRE in Kathmandu

USUALLY, holding elections is a logistical nightmare in a country with inaccessible villages and few motorable roads. In Nepal, however, that was the easy part—forming a government in the country's 205-member National Assembly has proved to be a lot more difficult.

Even days after results were out for the mid-term elections held on November 15, political parties were in a deadlock. The Communist Party of Nepal-United Marxist Leninist (CPN-UML) emerged as the largest party with 88 seats followed by the Nepali Congress (NC) with 83 seats. With both parties staking a claim to form the Government falling short of the required majority of 103, an intense round of horse-trading followed. And as they scouted around for allies among the pro-monarchy National Democratic Party (NDP), which has 20 seats—independents and a smaller communist faction make up the rest—it was clear that the NDP's help was essential to form the Government.

The stalemate was partially re-

A CPN-UML victory rally in Kathmandu

solved on November 25, when the NC refused to accept the NDP's conditions—that former prime minister G.P. Koirala should not head the coalition and that the new Government should renegotiate for an enhanced share of power with India from the 120-MW Tanakpur Hydel project. This paved the way for the CPN-UML to be the first Communist party to form a democratically elected government in Nepal and the region. The party's parliamentary leader, Manmohan Adhikari, has already worked out his priorities. He told *INDIA TODAY*: "One can't survive with dogmatism. We have to be realistic." (see interview). That, says Adhikari, includes developing a mutually advantageous relationship with India, a country he accused during the election campaign of having directly intervened to ensure the victory of the NC. "We have scrupulously kept out of Nepal's internal politics. Our relations with the government under Adhikari will be equally good," says Bimal Prasad, Indian Ambassador to Nepal.

Largely dependent on external assistance for its development, Nepal has a tendency to magnify the presence and the role of the major donors, especially that of the US and India.

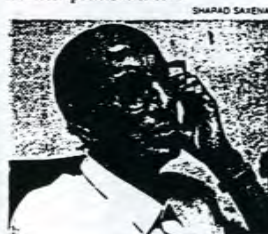
which are perceived as anti-communist. The US decision to suspend the drafting of a battalion of the Nepal Army in the US Peace Keeping Force—a move that would have given Nepal much needed foreign exchange—and the alleged pro-NC stance of India are being cited as a conspiracy against the communist government in the offing.

Coupled with this, any delay in the formation of a government will make King Birendra appear to be going against the popular mandate. Part of the delay was owing to Article 42(1) of the Nepalese Constitution which provides that in case of a hung Parliament, the party commanding the support of two or more coalition partners will get precedence over the single largest party, unlike the practice in India. So the onus shifted immediately to the NC and the NDP, and till the NDP withdrew from the race, there was a possibility that a multi-party coalition would form the Government.

This would undeniably have led to a chaotic situation in Parliament and analysts say that it is political prudence, more than anything else, that has cleared the way for the CPN-UML to form the Government. "I personally think that the mandate is in favour of the CPN-UML to form the Government," Koirala told a meeting of the party's Central Executive Committee on No-

"I take full responsibility for the defeat.... The mandate was in favour of the CPN-UML."

G.P. KOIRALA
Former prime minister

vember 24. "We should sit in the Opposition," Party chief K.P. Bhattarai agreed with this view. Privately, he has gone as far as to assure Adhikari that the NC members will support the CPN-UML when it seeks the mandatory vote of confidence within 30 days of forming the government. If it fails, the country will be plunged into another mid-term poll within just six months.

This, all the parties agree, is something Nepal can't afford—the cost will be prohibitive, it will set a bad precedent of political chaos in a country barely in its third year of democracy after 30 years of absolute monarchy, and could escalate the violent politics-ridden strife that has come to characterise Nepal. Adhikari knows that the country needs a government that will ensure that its policies are not compromised. His preference to sit in the Opposition rather than ally himself with anyone has also helped. "People have voted us in for our ideology and programmes and we do not want to dilute them by joining hands with any party. But we will certainly involve everyone in major policy decisions," he said.

ALl the political parties will have enough to cope with anyway. Adhikari inherits a desperately poor, corruption-ridden country which is having a hard time managing its economy. Moreover, he will have to maintain a fine balance between keeping a business thrust and fulfilling election promises such as radical land reforms.

The faction-ridden NC, meanwhile, faces the threat of a split in the near future with Koirala becoming unpopular following the defeat, as it was his personal assessment that the party would get a two-thirds majority in the House. "I take full responsibility for the defeat," said Koirala. Besides having to contend with Bhattarai, Koirala has to deal with the country's most senior leader, Ganesh Man Singh. Singh led a two-month crusade against Koirala's "rule of nepotism and corruption", which eroded the NC's support substantially and in turn benefited both the CPN-UML and the NDP. "We will constitute a high-powered commission against all these acts of nepotism and corruption during Koirala's rule and also those which took place during the panchayat regime," promises Adhikari. That's a tough note to begin on. For Nepal's sake, he will have to stay tuned. ■

Not very royal

DEMOCRACY is still new to Nepal, where the absolute rule of the king was ended only four years ago. But already enthusiasm for it has waned. In the general election on November 15th the turnout was only 58%, down from 60% three years ago when the first free polls were held.

Even this figure is suspect. In 31 constituencies a new poll was ordered because of violence and looting of ballot boxes. In Kathmandu, the capital, 34 people were arrested and accused of casting votes for other people. Sita Ram Adhikari, rector of Kathmandu University, said there were few precautions against proxy voting. "There is no guarantee that someone will not cast my vote," said Mr Adhikari. The 124 international observers in Nepal to monitor the election had plenty to watch out for.

The election had been called after a squabble within the ruling Nepali Congress Party. In a by-election, the president of the party, K.P. Bhattarai, had been defeated, and the prime minister, G.P. Koirala, had been blamed. Rebels in the party had made government impossible.

First returns from this week's election, in which 24 parties fought for 205 seats in parliament, indicated that the Nepali Congress would lose its majority. A number of the party's senior figures lost their seats. The communists, who go under the rather old-fashioned name of the United Marxist-Leninist Party, were making gains. A newspaper close to the Nepali Congress said the party was fighting an uphill battle. An uneasy coalition seemed in prospect.

The campaign was run on simple lines. The ruling party was accused by the communists of incompetence and of having institutionalised corruption. The communists were accused of being an irresponsible opposition.

Should the two parties agree to form a joint government nothing much will change. The government has pursued a liberal economic policy. Sandwiched between China and India, little Nepal has taken a non-aligned stance in foreign affairs. These policies are likely to continue. The communists have promised to be good and protect democracy and capitalism while emphasising social programmes.

"Don't take us for granted"

MANMOHAN Adhikary, 75, a freedom fighter who was jailed for 2 years during the Quit India Movement, met Associate Editor SUDEEP CHAKRAVARTI and Special Correspondent YUBARAJ GHIMIRE last fortnight at his house in Banswari village in Kathmandu, after CPN-USA elected him its leader. Excerpts:

Q. What are your objectives?

A. Our main objective has been political democracy. My priority is to respect the Constitution, not violate, ignore or undermine it. We will respect human rights, punish violators, allow total freedom to the press.

Q. What are your views on business?

A. First, we will encourage our own industries. And then we will invite foreign capital. They should use our resources, provide jobs, export. Marxism is our guiding principle, but it doesn't mean that we are blindly following the Chinese or Russian experience.

Q. How do you see Indo-Nepal relations?

A. Ideally, we want a review of the Indo-Nepal Treaty of Peace and Friendship of 1951, followed by the treaty of 1965 on security. It should not be regarded as an anti-India and pro-China move. We will pursue a reasonably balanced policy towards both with our interests in mind. India should not treat Nepal as part of its security umbrella, or mind Nepal buying necessary arms from a third country, if that does not pose any threat to India's security. We expect the same cooperation from India as we have been getting. If the US can cooperate with Vietnam, why should India have problems with us?

Q. But you are critical of India.

A. What I have objected to is the attitude of the Indian Embassy here getting directly into party affairs of the NC in a way which was beyond the necessity of decent diplomacy. Basically, what India did wrong was put all its eggs in Koirala's basket. Still, India is the first country I want to visit after taking over and sorting out existing problems.

Q. Do you intend to introduce a work permit system for Indians?

A. Yes. We would like to introduce work permits after consulting India. Influx of Indian labour has contributed to the rise in unemployment of our labour force.

Q. Do you think it will help matters if India stepped up aid or investment?

A. These are minor issues. First we have to build trust. India should realise the US is a friend of India. On the other hand, India should also realise that Nepal needs to increase its trade. Unless India helps us with more routes and concessions, our trade cannot grow, nor can it diversify. Look at it this way. How long can we go on surviving with so much of trade deficit with India? If Nepal's economy collapses, it will be a burden on India.

Q. What do you hope to achieve?

A. If I can control corruption, which has vitiated our economy, and take benefits to our people, I would have done a lot of good.

Q. Are you for multi-nation participation on harnessing water resources?

A. Yes, on rivers in eastern Nepal, we would like to involve Bangladesh as well. India and Nepal are already jointly working on the sharing of water resources in western and central Nepal. So it is only natural that Bangladesh is involved in the harnessing of rivers in the east.

M.M. Adhikary's Unified Marxist-Leninist Party prepared to form a minority government in Nepal after winning 88 seats in the 205-member parliament.

SUDEEP CHAKRAVARTI

THE GLOBE VISAS: Visa policies are changing in a number of countries.

Australia is attempting to make things simpler: on an experimental basis, the government no longer requires photos to accompany visa applications from several Asian countries—including Japan, South Korea, Singapore and Indonesia. Effective Jan. 1, tourists to Bhutan will no longer be issued individual visas but will have to travel in groups of at least four. Nepal has replaced its visa fee of \$13 with a tiered system: a 15-day single-entry visa is \$15; 30 days is \$25; a 30-day double-entry visa is \$40; and a 60-day multiple-entry visa is \$60. For the first time ever, U.S. citizens embarking on short-term visits to Turkey are required upon arrival to obtain a visa, valid for a stay of up to three months. Cost: \$20.

Time Magazine 31.01.94

No longer just an add-on for tourists

PHALGUNI SHAH reports that Nepal is now being recognised as a destination in its own right.

Nepal's potential as a tourist destination and the economic significance of a booming tourism sector were both recognised by the Nepalese government over 20 years ago.

And this led to the formulation of the Tourism Development Master Plan in 1972 under which a Tourism Council, headed by the prime minister, and Tourism Development Board, chaired by the existing tourism minister, Ram Hari Joshi, were formed.

Since that time, overseas arrivals have been slowly but surely creeping upwards to hit the 320,000 mark last year, 12 per cent up on 1991's level, with all the signs pointing to continued but gradual growth.

Tourism really began to take off from the 1970s and by the mid-1980s, had developed into Nepal's biggest foreign exchange earner overtaking agriculture.

The only hiccup was in 1990 when tourism dropped almost 20 per cent on the previous year to about 200,000 because of political unrest which led to Nepal's first democratic elections.

Forecasts for 1993 expect arrivals to near the half-million mark — which would mean a massive 56 per cent increase in arrivals.

However, this includes an element of domestic tourism, a sector which also has seen healthy growth as part of the overall travel boom, and of course, the Indian inbound sector which forms the backbone of Nepal's tourism base.

Nepal's largest and most important market remains neighbouring India which accounts for more than 100,000 visitors annually, or about one-third of the current level.

The remaining 220,000 non-Indian visitors to the country last year predominantly came from Europe — more than 40 per cent of the total according to one source.

And although specific market by-market breakdowns were unavailable, the key European markets are the UK, Germany and France. Other important markets are Japan, the US and Australia. And many of these visitors were courtesy of India.

Despite ongoing attempts by the authorities to establish Nepal as a destination in its own right, the Nepalese tourism industry remains heavily dependent on India for generating its longer-haul arrivals, as large numbers tend to include Nepal as an add-on to their main Indian itinerary.

While the idea of setting up 'a tourism promotion office in a European capital' has been bandied about for some time, to date no such project has materialised and the destination continues to be marketed internationally via Kathmandu headquarters.

There are also various efforts by individual organisations, such as hotels, tour operators, travel agencies and trekking companies and, of course, the flag carrier Royal Nepal Airlines, to create greater awareness of the destination.

In addition, the cultural attaches at Nepalese embassies around the world are also briefed to play an information providing role, and to do their share in spreading the 'visit Nepal message.'

To date, the Nepalese authorities have not embarked on any major — or mass — marketing campaigns, relying on the efficiency and effectiveness of the more authentic word-of-mouth approach, as well as private sector business initiatives, according to tourism minister Ram Hari Joshi.

However, Mr Joshi added that the authorities were taking "immediate steps to make Nepal a better known holiday destination," but no further details as to these measures were available.

Just as Nepal has so often been regarded just as an add-on to India, so Tibet is now being similarly offered by Nepal and the opening up of through tourism into the Chinese state is being viewed as an interesting development which would help achieve Nepal's goal of attracting more direct visitors, particularly during the slower summer season.

The Kathmandu-Lhasa journey takes about five hours by road and there are now direct air links — Nepal is the first country to offer an international flight into Tibet — between the two capitals operated by Royal Nepal Airlines.

Another measure which allows visitors to easily extend their stay once in the country, is a change in the visa regulations which now allow a seven-day visa to be issued on arrival — by air or land — which can be extended by 30 days at no extra cost.

Full 30 day visas are also issued by Nepalese embassies worldwide.

Travel industry sources say one reason why numbers into Nepal are lower than they should be is because of the shortage of international air seats.

Currently, 11 international airlines offer scheduled services from Europe and Asia to Nepal, with one charter service which flies from Munich to Kathmandu.

To redress the imbalance between demand and supply, the government is actively encouraging more international carriers to operate scheduled and charter flights to Kathmandu, particularly from Europe and Japan.

In return, of course, the national airline, Royal Nepal Airlines, gets reciprocal rights.

From this October, the flag carrier will operate a new weekly Paris-Frankfurt-Kathmandu service, to boost its European links which currently comprise twice-weekly London-Frankfurt-Kathmandu services.

And it plans to fly a Rome-Kathmandu service via a second yet-to-be-named European city beginning in September, 1994, and at about the same time also plans to start an Osaka-Hong Kong-Kathmandu link.

Deputy managing director Pradeep Raj Pandey said there were plans to acquire an extended range B767, perhaps as early as this September, with a second B767 to be added next year.

This would give Royal Nepal Airlines the capacity to operate a direct long-haul service to Nepal, as well as bring in larger numbers of visitors, and he said it could even eventually lead to an adjustment of air fares.

However, it is on the domestic aviation scene that the government has instigated the biggest change, with the granting of permission last year for three new domestic airlines and a helicopter service to begin operation. The new companies are: Everest Air, Nepal Airways, Necon Air and Himalayan Helicopters.

In terms of accommodation, to date, there are only three known hotel projects in the pipeline, two in Kathmandu and one in the country's second-largest city, Pokhara, a popular halt for tourists. The two Kathmandu properties are the Taragaon, a 300-room, five-star property, understood to be managed by Hyatt and scheduled for completion in 1995/1996; and a 150-200 room Novotel, opening around 1996.

Nepal's attractiveness remains its diverse product mix, essentially cultural tourism; wildlife parks and safaris; and adventure holidays; coupled with the country's stunning natural charms and scenery which includes the backdrop of the Himalayas and other spectacular mountain ranges.

Beauty-full Silver Jubilee Celebration

The Independent, 28/9-94

Nepal Jaycees' most senior member, Kathmandu Jaycees, is celebrating its 25th. year of existence. The Jaycees are a worldwide leadership development movement. To mark its Silver Jubilee in a befitting and memorable manner, a Celebration Committee was formed under the Chairmanship of Jaycee Gopal Sundar Kakshapati. The celebration programme included a Mass City Run, in which over 3000 took part, aimed at making Kathmanduites aware of the environment. As a special gift for the citizens, the Kathmandu Jaycees have adopted the Bhugol Park for beautification, preservation and protection. Kathmandu Jaycees also launched the first-ever Miss Nepal Beauty Pageant 1994 at the Royal Nepal Academy hall September 20. The pageant's major sponsors were Mount Everest Brewery (San Miguel), Annapurna Textiles, and Rochas Parfums. Captured below are some of the beauty pageant's memorable moments.

THE TOP THREE: From left: Dechen Dolkar Lama (2nd runner-up), Ruby Rana, Miss Nepal 1994 and Latika Maskey (1st runner-up)

The Participants

Omtale av Erik Steineggers lysbildeforedrag, "planter og tradisjon blant sherpaer", holdt på årsmøtet 3.11.94: Sammen med Sigmund Kvaløy Sætereng kom Steinegger til Nepal på ekspedisjon i 1973. Formålet var å studere sherpaenes bruk av ville planter, et studie som ga grunnlag for hans hovedoppgave i botanikk ved UiO. Feltarbeidet foregikk i en dal som ligger på 3700 m.o.h.. Der dyrkes mye poteter, som er en viktig del av næringsgrunnlaget. Ville planter som nyttes i husholdningen er bl.a. løk, tibetansk springfrø, arizema (stivelsesrik rotknoll) og en lavart (tilsvarende huldrestri i Norge). Medisinplanter finnes opp til 4500 meters høyde. Steinegger fant bl.a. mage-medisin (efedrin). Medisinindustrien har nå begynt å utnytte disse plantene og det er viktig med en internasjonal konvensjon som regulerer det biologiske mangfoldet i området. Gjennom sitt arbeide i Miljøverndepartementet er Steinegger engasjert i dette.

M.K.

NEPAL

Redd Barna-avisa
Nr 11-1994

Garantert fritt for barnearbeid

Nepalske myndigheter garanterer at barn ikke har produsert tepper til eksport, iallfall ikke barn under 14 år.

Berit Knudsen, som har ansvar for Redd Barnas arbeid i Nepal ved hovedkontoret i Oslo, sier at dette viser at myndighetene tar problemet i teppeindustrien alvorlig.

Dette går fram av et sertifikat som utledes av myndighetene; et såkalt «Absence of Child Labour Certificate». Det gjelder fra 17. september i år. En egen komite nedsatt av myndighetene har fått ansvaret for å følge opp det nye tiltaket.

Skam
-Det blir sett på som en skam at det har kommet fram at barn som sitter bak vevene og tjener inn fremmed valuta til landet, tross lovforbud mot å sette barn under 14 år i arbeid, forteller

hun. Nepal har sluttet seg til barnekonvensjonen og forbereder for tida sin nasjonale rapport om barns situasjon i landet.

Tiltaket er et resultat av press fra ikke-statlige organisasjoner, opplyser Knudsen. Særlig samarbeidsorganisasjonen NASPEC (National Society for Protection of Environment and Children) har tatt saken opp. I NASPEC er frivillige organisasjoner, handelskammer, teppeindustrien og FN-organisasjoner representert.

Kathmandu Sinking In Garbage

By Tika Ram Rai

"Is this Mayor P.L. Singh's clean, green and healthy Kathmandu?" asked an angry pedestrian, Sarita Karki, last Sunday at Bag Bazaar. She was covering her nose with her hand to escape the stench emanating from the garbage heaps. Last week, Kathmandu Municipality had virtually sunk into its own garbage. Everywhere in the city people on the streets were seen covering their noses to avoid the stench; cows and dogs were busy foraging on the accumulated garbage, and street children were scavenging.

Local Development Ministry Secretary Dr. Bholanath Chalise told *The Independent*, "We are going to the banks of the Bishnumati again as a temporary landfill site." This though it has already created problems which may surface again anytime, since the government hasn't found alternative dumping sites yet.

According to Kathmandu Municipality Executive Officer Bhim Shankar Bhandari, the problem had cropped up after the August 1 flood swept the Bishnumati banks. Local Shobhabhagawati residents forbade the authorities to dump garbage, demanding they rebuild the gabion which had been swept away by the flood. Chalise told *The Independent*, "The

government may build a new gabion". An estimated ten months' garbage is being generated in Kathmandu city daily, and the Bishnumati Bank landfill site may be used six months. Ward chairman Achyut Sapkota said, "The government will have to use Gokarna as a landfill site again." The local development ministry initiated talks for reopening the Gokarna dumping site. Its use had been stopped last January.

Local residents strongly opposed the government proposal on the grounds that it may cause environmental problems. 240 ropanis of land at Gokarna may be used another two years. Kathmandu District Development Committee Vice President Narayan Dhakal told *The Independent* that the government should respect the views of the local people. Mayor Singh is facing a critical situation in solving the garbage-dumping problem.

Mayor P.L. Singh came into the Municipality on the Nepali Congress ticket, promising a clean, green and healthy Kathmandu, but the garbage problem has kept cropping up. The CPN-UML are strongly against the N.C. in Kathmandu, on this issue, during the forthcoming snap polls. Analysts opined that it is a setback for Mayor Singh as well as the NC.

The press are criticising Mayor Singh strongly, saying he is good-for-nothing. "He hasn't time to pay attention to his Municipality because of his foreign trips," said a resident of new Banceswor, Ram Krishna Shrestha.

Meanwhile the Ward 29 Chairman was gheraoed in front of the Central Secretariate, Singha Durbar, September 11 by eleven tractors of garbage with a demand for an immediate solution to the problem, on the secret instigation of Mayor Singh, who was present and said, "Not only I, but all people should support these positive steps." Interestingly, he escaped when people tried to take his photograph with the garbage.

A top officer of the local development ministry said the government has proposed Okerpawa in Nuwakot district as a permanent landfill site. Environmental experts have conducted studies to help minimise the negative impact on the local surroundings. According to the studies the dumping site, occupying about 560 ropanis of land, is to be used for fifty years and may take another two years to develop.

The people of Kathmandu feel they have been lied to by their Mayor. He has to look sharp in the matter, or the people of Kathmandu may not vote for the Nepali Congress in the forthcoming election. □